

Duminica a treia după Paști (a Mironosițelor)

Sfânta Vecernie (fără litie), glas 2

4 mai 2025

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește (de 12 ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeuul nostru!

Psalmul 103

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte! În strălucire și în mare podoabă Te-ai îmbrăcat. Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină; Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui; Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor; Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri și pe slugile Tale pară de foc; Cel ce ai întemeiat pământul pe temeliile lui și nu se va clătina în veacul veacului. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea Lui; peste munți vor sta ape. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoșa. Se suie munți și se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece și nici nu se vor întoarce să acopere pământul. Cel ce trimiți izvoare în văi, prin mijlocul munților vor trece ape; adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea își vor potoli. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas. Cel ce adăpi munții din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul. Cel ce răsari iarbă dobitoacelor și verdeață spre trebuința oamenilor; ca să scoată pâine din pământ; și vinul veselește inima omului; ca să veselească fața cu untdelemn și pâinea inima omului o întărește. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările își vor face cuib. Locașul cocostârcului în chiparoși. Munții cei înalți adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor. Făcut-ai luna spre vremi, soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte, când vor ieși toate fiarele pădurii; puii leilor mugesc ca să apuce și să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor. Răsărit-a soarele și s-au adunat și în culcușurile lor se vor culca. Ieși-va omul la lucrul său și la lucrarea sa până seara. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta. Marea aceasta este întinsă și largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăți mici și mari. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea. Toate către Tine așteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme. Dându-le Tu lor, vor aduna.

Deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăți, dar întorcându-Ți Tu fața Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor și se vor sfârși și în țărână se vor întoarce. Trimite-vei duhul Tău și se vor zidi și vei înnoi fața pământului. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale. Cel ce caută spre pământ și-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munți și fumegă. Cânta-voi Domnului în viața mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi. Plăcute să-i fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul. Piară păcătoșii de pe pământ și cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Iarăși:

Soarele și-a cunoscut apusul său. Pus-ai întuneric și s-a făcut noapte. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înțelepciune le-ai făcut!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Ectenia mare

Preotul: Cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru cinstita preoție și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni (*aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeu, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (cântă)

Fericit bărbatul, care n-a umblat în sfatul necredincioșilor și în calea păcătoșilor n-a stat și pe scaunul hulitorilor n-a șezut. Aliluia!

Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri. Aliluia!

Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați de El cu cutremur. Aliluia!

Fericiți toți cei ce nădăjduiesc în El. Aliluia!

Scoală, Doamne! Mântuiește-mă, Dumnezeul meu. Aliluia!

A Domnului este mântuirea și peste poporul Tău binecuvântarea Ta. Aliluia!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Aliluia!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin. Aliluia!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia mică

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (*cântă pe glasul al 2-lea, glasul de rând; primele două stihuri pe larg, adică stihiraric*)

Psalm 140

Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine, auzi-mă, Doamne!

Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară, auzi-mă, Doamne!

(*cântat irmologic*)

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire, împrejurul buzelor mele.

Să nu abați inima mea spre cuvinte de vicleșug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele.

Cu oamenii cei ce fac fărădelege și nu mă voi însoți cu aleșii lor.

Certa-mă-va dreptul cu milă și mă va muștra, iar untdelemnul păcătoșilor să nu ungă capul meu.

Că încă și rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor; prăbușească-se de pe stâncă judecătorii lor.

Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.

Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa care mi-au pus mie și de smintelile celor ce fac fărădelege.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Psalm 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat, cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea mea, necazul meu înaintea Lui voi spune.

Când lipsea dintru mine duhul meu, Tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta în care am umblat, ascuns-au cursă mie.

Luat-am seama de-a dreapta și am privit și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine și nu este cel ce caută sufletul meu.

Strigat-am către Tine, Doamne, zis-am: „Tu ești nădejdea mea, partea mea ești în pământul celor vii”.

Ia aminte la rugăciunea mea, că m-am smerit foarte.

Izbăvește-mă de cei ce mă prigonesc, că s-au întărit mai mult decât mine.

Stihirile pe 10

Stihirile Învierii, pe 4, glasul al 2-lea

Stih: Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău.

Veniți să ne închinăm Celui mai înainte de veci din Tatăl născut, lui Dumnezeu-Cuvântul, Cel întrupat din Fecioara Maria; că, răstignire răbdând, îngropării S-a dat, precum Însuși a voit; și, înviind din morți, m-a mântuit pe mine, omul cel rătăcit.

Stih: Pe mine mă așteaptă dreptii, până ce-mi vei răsplăti mie.

Hristos, Mântuitorul nostru, a rupt zapisul cel ce era împotriva noastră, pe Cruce pironindu-l și stăpânirea morții zdrobind; să ne închinăm Învierii Lui, celei de a treia zi.

Stih: Dintru adâncuri am strigat către Tine: Doamne, Doamne, auzi glasul meu!

Cu Arhanghelii să laudăm Învierea lui Hristos, că Acesta este Răscumpărătorul și Mântuitorul sufletelor noastre; și întru slavă înfricoșătoare și întru putere tare, iarăși va să vină să judece lumea, pe care a zidit-o.

Stih: Fie urechile Tale cu luare-aminte la glasul rugăciunii mele.

Pe Tine, Cel ce ai fost răstignit și îngropat, Îngerul Te-a propovăduit ca pe un Stăpân și a zis femeilor: Veniți de vedeți unde a zăcut Domnul, că a înviat, precum a zis, ca un Atotputernic. Pentru aceasta ne închinăm Ție, Cel singur fără de moarte; Dătătorule de viață, Hristoase, miluiește-ne pe noi.

Stihirile idiomele ale Mironosițelor, din Penticostar, glasul al 2-lea

Stih: De Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi ? Că la Tine este milostivirea.

Mironosițele femeii, foarte de dimineată miresme luând, au ajuns la mormântul Domnului; dar găsind lucruri la care nu se așteptau, cu îngrijorare se gândeau la răsturnarea pietrei și unele către altele ziceau: Unde sunt pecetele mormântului? Unde este custodia lui Pilat și paza cea strașnică? Dar un înger plin de strălucire s-a făcut vestitor femeilor celor nedumerite, zicând către dânsle: Pentru ce căutați, cu tânguiri, pe Cel ce este viu și a dat viață neamului omenesc? Sculatu-S-a din morți Hristos, Dumnezeuul nostru, ca un Atotputernic, dăruindu-ne tuturor nestricăciune și viață, luminare și mare milă.

Stih: Pentru numele Tău Te-am așteptat, Doamne; așteptat-a sufletul meu spre cuvântul Tău, nădăjduit-a sufletul meu în Domnul.

Pentru ce amestecați mirurile cu lacrimi, Ucenicilor? Piatra a fost răsturnată, mormântul a fost golit; vedeți stricăciunea zdrobită de Viață, pecetele mărturisind deslușit aceasta; pe străjerii celor neascultători greu dormind; firea cea muritoare s-a mântuit în trup de Dumnezeu, iadul se tânguiește. Alergând cu bucurie, spuneți Apostolilor că Hristos, Cel ce a omorât moartea, Cel întâi-născut din morți, va merge mai înainte de voi în Galileea.

Stih: Din straja dimineții până în noapte, din straja dimineții, să nădăjduiască Israel spre Domnul.

Mironosițele de dimineată venind și la mormântul Tău cu grăbire ajungând, Te căutau pe Tine, Hristoase, ca să ungă cu miresme preacurat trupul Tău; și auzind cuvintele îngerului, semne dătătoare de bucurie Apostolilor au vestit: Că a înviat începătorul mântuirii noastre, moartea prădând și lumii dăruind viață veșnică și mare milă.

Stihirile idiomele ale Mironosițelor, de la Litie, glasul 1

Stih: Că la Domnul este milă și multă mântuire la El, și El va izbăvi pe Israel din toate fărădelegile lui.

Mironosițelor femeii, pentru ce ați venit la mormânt? Pentru ce căutați pe Cel viu printre cei morți? A înviat Domnul, îndrăzniți!, strigă îngerul.

Stih: Lăudați pe Domnul toate neamurile, lăudați-L pe El toate popoarele.

Cu frică au venit femeile la mormânt, sârguindu-se să ungă cu miresme trupul Tău și negăsindu-l, se mirau între ele, necunoscând Învierea. Dar un înger a stat înaintea lor și le-a zis: A înviat Hristos, dăruindu-ne nouă mare milă.

Stih: Că s-a întărit mila Lui peste noi și adevărul Domnului rămâne în veac.

Venit-au la mormânt Magdalena și cealaltă Marie, căutând pe Domnul; și au văzut pe înger, ca un fulger șezând pe piatră și către dânsle zicând: Pentru ce căutați pe Cel viu printre cei morți? A înviat, precum a zis; în Galileea îl veți afla pe El. Către Care să grăim: Cel ce ai înviat din morți, Doamne, slavă Ție!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Mironosițelor, glasul al 6-lea

Mironosițele femeii, ajungând la mormântul Tău, și văzând pecetea mormântului și neaflând preacuratul Tău trup, tânguindu-se, au mers zicând cu îngrijorare: Cine a furat nădejdea noastră? Cine a luat pe Cel mort și gol și cu smirnă uns, pe singura mângâiere a Maicii Sale? O, cum a fost omorât Cel ce a înviat morții! Cum a fost îngropat Cel ce a prădat iadul! Ci, Te scoală, Mântuitorule, ca un Însuși Atotputernic, a treia zi, precum ai zis, mântuind sufletele noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stihira Născătoarei de Dumnezeu - a Învierii (Dogmatica), glasul al 2-lea

Trecut-a umbra Legii și harul a venit; că, precum rugul cel aprins nu se mistuia, așa și tu, Fecioară ai născut și fecioară ai rămas. În locul stâlpului de foc, a răsărit Soarele dreptății; în locul lui Moise, Hristos, mântuirea sufletelor noastre. *(se încheie lung, melodios)*

Vohodul

Preotul: Înțelepciune, drepti!

Strana: *(cântă)*

Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Dumnezeu. Vrednic ești în toată vremea a fi lădat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viață, pentru aceasta, lumea Te slăvește.

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Prochimenul zilei

Strana: *(cântă Sâmbătă seara pe glasul al 6-lea; Psalm 92: 1-2, 7)*

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins.

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Pentru că a întărit lumea, care nu se va clinti.

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Stih: Casei Tale se cuvine sfințenie, Doamne, întru lungime de zile.

Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat.

Ectenia întreită

Preotul: Să zicem toți, din tot sufletul și din tot cugetul nostru să zicem.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Doamne Atotstăpânitorule, Dumnezeuul părinților noștri, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește. (de trei ori)

[la cererile următoare:

Încă ne rugăm pentru Preasfințitul Părintele nostru ...,
Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român ...,
Încă ne rugăm pentru frații noștri: preoți, ieromonahi...,
Încă ne rugăm pentru fericiții și pururea pomeniții ctitori ...,
Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea...,
Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri ...,

Strana răspunde: Doamne, miluiește (de trei ori).]

Preotul (ecfonisul): Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi citește)

Învrednicește-ne, Doamne, în seara aceasta, fără de păcat să ne păzim noi. Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin. Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine. Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Stăpâne, înțelepțește-mă cu îndreptările Tale. Binecuvântat ești, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale. Doamne, mila Ta este în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea. Ție se cuvine laudă, Ție se cuvine cântare, Ție slavă se cuvine: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră cea de seară Domnului.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Seara toată desăvârșită, sfântă, în pace și fără de păcat de la Domnul să cerem.

Strana: Dă, Doamne.

(la cererile care urmează:
Înger de pace, credincios...,
Milă și iertare de păcatele și de greșelile noastre...,
Cele bune și de folos sufletelor noastre...,
Cealaltă vreme a vieții noastre...,
Sfârșit creștinesc vieții noastre...,
Strana răspunde: Dă, Doamne.)

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Preotul: Pace tuturor.

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.

Strana(rar): Ție, Doamne.

Preotul: Fie stăpânirea Împărăției Tale binecuvântată și preaslăvită, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (cântă)

Stihoavna

Stihira Învierii din Penticostar, glasul al 2-lea

Învierea Ta, Hristoase Mântuitorule, toată lumea a luminat și a chemat făptura Ta, Atotputernice Doamne, slavă Ție!

Stihirile Paștilor, glasul al 5-lea

Stih: Să învieze Dumnezeu și să se risipească vrăjmașii Lui și să fugă de la fața Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul.

Paștile cele sfințite astăzi nouă s-au arătat. Paștile cele noi și sfinte, Paștile cele de taină, Paștile cele preacinstite, Paștile Hristos-Izbăvitorul; Paștile cele fără prihană, Paștile cele mari, Paștile credincioșilor, Paștile care au deschis nouă ușile raiului, Paștile cele ce sfințesc pe toți credincioșii.

Stih: Precum se împrăştie fumul şi nu mai este; precum se topeşte ceara de la faţa focului.

Veniţi de la mormânt, femei binevestitoare, şi ziceţi Sionului: Primeşte de la noi bunele vestiri de bucurie ale Învierii lui Hristos. Veseleşte-te, saltă şi te bucură, Ierusalime, pe Împăratul-Hristos văzându-L ca pe un mire ieşind din mormânt.

Stih: Aşa să piară păcătoşii de la faţa lui Dumnezeu, iar dreptii să se veselească.

Mironosiţele femei, foarte de dimineaţă, stând înaintea mormântului Dătătorului de viaţă, aflat-au Înger pe piatră şezând; şi acela, grăind către dânsule, aşa zicea: Ce căutaţi pe Cel viu printre morţi? Ce plângeţi pe Cel nestricăcios, ca şi cum ar fi întru stricăciune? Mergând, vestiţi ucenicilor Lui.

Stih: Aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul; să ne bucurăm şi să ne veselim întru ea.

Paştile cele frumoase, Paştile Domnului, Paştile! Paştile cele preacinstite nouă ne-au răsărit! Paştile, cu bucurie unul pe altul să ne îmbrăţişăm! O, Paştile, izbăvire de întristare! Că astăzi din mormânt ca dintr-o cămară strălucind Hristos, pe femei de bucurie le-a umplut, zicând: Vestiţi Apostolilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

glasul al 5-lea

Pe Tine, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, coborându-Te de pe Cruce Iosif, împreună cu Nicodim, şi văzându-Te mort, gol şi neîngropat, cuprins fiind de jale plină de milă, tânguindu-se, zicea: Vai mie, prea dulce Iisuse! Pe Tine cu puţin mai-nainte soarele văzându-Te răstignit pe Cruce, cu întuneric s-a înfăşurat şi pământul de frică s-a cutremurat şi catapeteasma templului s-a sfâşiat; dar, iată, Te văd acum de voie supunându-Te morţii pentru mine. Cum Te voi îngropa, Dumnezeul meu? Sau cum Te voi înfăşura cu giulgiuri? Cu ce mâini mă voi atinge de trupul Tău cel neîntinat? Sau ce cântări voi cânta plecării Tale dintre noi, îndurate? Măresc Pătimirile Tale; cu cântări laud îngroparea Ta, împreună cu Învierea, grăind: Doamne, slavă Ție!

Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând, şi celor din morminte viaţă dăruindu-le.

Strana: (apoi îndată zice sau cântă)

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace. Că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; luminează spre descoperirea neamurilor şi slavă poporului Tău, Israel.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pre noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția, și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (cântă)

Troparul Învierii, glasul al 2-lea

Când Te-ai pogorât la moarte, Cel ce ești Viața cea fără de moarte, atunci iadul l-ai omorât cu strălucirea Dumnezeirii; iar când ai înviat pe cei morți din cele de dedesubt, toate Puterile cerești au strigat: Dătătorule de viață, Hristoase Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Troparul Penticostarului din Duminica Mironosițelor, glasul al 2-lea

Iosif cel cu bun chip, de pe Cruce coborând preacurat trupul Tău, cu giulgiu curat înfășurându-l și cu miresme, în mormânt nou îngropându-l, l-a pus; dar a treia zi ai înviat, Doamne, dăruind lumii mare milă.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Alt Tropar al Penticostarului din Duminica Mironosițelor, glasul al 2-lea

Stând lângă mormânt, îngerul a grăit Mironosițelor femei: Mirurile se cuvin morților, dar Hristos S-a arătat străin putreziciunii. Ci strigați: A înviat Domnul, dăruind lumii mare milă! (se încheie lung, melodios)

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Părinte, binecuvintează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat....

Strana: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfânta și dreapta credință a dreptslăvitorilor creștini și Sfântă Biserica Ta în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Strana: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase, Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, Slavă Ție!

Strana (zice recitativ): Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește! Întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Cel ce a înviat din morți, Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Sale Maici, ale Sfinților, slăviților și întrutot lăudaților Apostoli, ale Sfintelor Femei Mironosițe, ale Sfintei Mucenițe Pelaghia, ale Sfintei Monica, și ale celor împreună cu dânsule, a căror pomenire o săvârșim, ale sfinților, dreptilor și dumnezeieștilor Părinți Ioachim și Ana și pentru ale tuturor Sfinților Săi, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi ca un Bun și de oameni Iubitor.

Strana: Amin.

Preotul: Hristos a înviat!

Strana: Adevărat a înviat!

Preotul: Hristos a înviat!

Strana: Adevărat a înviat!

Preotul: Hristos a înviat!

Strana: Adevărat a înviat!

Preotul: Și ne-a dăruit nouă viață veșnică. Închinămu-ne Învierii Lui celei de a treia zi.

Toți cântă:

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)